

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office 7th and Commercial St., opposite Post Office

Post Office Address: Toveri, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phones: Office 365; Editorial Department 832.

Entered as second-class mail matter July 13, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Vasemmisto-ainesten joukko- voimien keskittäminen

Kuten lehtemme etusivulla toissa päivänä kerrottiin, on Brooklynissä pidetty vasemmistolaisien työväenjärjestöjen ja liittojen yhteinen kokous, tarkoituksella hittää kaikki vasemmistojärjestöt yhteen liittoutumaan. Tämöisen liittoutuman tarpeellisuus oli kaikille edustajille selvä ja kokouksessa perustettiin American Labor Alliance niminen liittoutuma. Tilaisuuteen oli myös epävirallisina edustajina kutsuttu toverit Elis Sulkanen ja Yrjö Halonen järjestöme puolesta. Tämän liiton tarkoituksena antaa toverilehtemme "Eteenpäin" seuraavan selostuksen:

Uuden järjestön perustaminen on ollut kauvan jo pohdinnan alaisena vallankumouksellisten työläisten ja nyt hajoillaan, itsenäisinä toimivien eri järjestöjen keskuudessa. Aina siitä asti kuin sosialistipuolueessa alkoi repeytymä, ovat radikaalit sosialistit tunteneet tarvetta muodostaa koko maata käsittävä yhteinen järjestö. Toiset ovat olleet siitä mieltä, että uuden järjestön tulisi olla selvä poliittinen puolue samalla tavalla kuin sosialistipuolue on ollut. Toiset ovat tyytynyt toimimaan vain paikallisissa järjestöissä ja ryhmissä ja ovat vastustaneet puolueen perustamista, koska he luulevat, ettei sellainen olisi kylliksi voimia ja että ei löytyisi tarpeellisia edellytyksiä sille. Mutta joka tapauksessa kaikki vasemmistolaiset, kaikkien kansallisuuksien keskuudessa näkevät, että nykyinen asian tila, jolloin on olemassa monta kielijärjestöä, kuten suomalaiset, ruotsalaiset, saksalaiset, unkarilaiset, lätiläiset (ja nyt sosialistipuolueesta eroa tekevät juutalaiset ja böömiläiset) toimimassa omassa nurkassaan, oman kansallisuutensa keskuudessa, hajanaisena ilman mitään keskusorgania tai keskusjohtoa. Näiden ohella on olemassa monenlaisia työväenyhdistyksiä, paikallisia ja laajemmilla aloilla toimivia, jotka toimivat työväestön valistamiseksi, ovat vain agitatorisia ja sivistysseuroja tai toimivat Venäjän vallankumouksellisten avustamiseksi, tai tässä maassa olevien poliittisten vankien avustamiseksi ja puolustamiseksi heitä vastaan nostetuissa jutuissa, kuten National Defence Committee. Tässä maassa on näin kokonainen liuta eri järjestöjä, jotka yhteisellä periaatteella pohjaltaan ovat toisiaan hyvin lähellä ja jotka toimivat vallankumouksellisen marxilaisuuden edistämiseksi. Kolmannen Kansainvälisen viittomassa yleisperiaatteellisissa puitteissa.

Me olemme sitä mieltä, että Suomalaisen Järjestön keskuudessa on nyt asianta keskusteltava ja että Järjestön olisi yhdyttävä American Labor Alliancen suomalaisiksi osaksi. Se ei muuta Järjestön toiminnan luonnetta eikä tarkoitus, mutta se vie meidän Järjestöme yhteyteen muunkielisten, koko maata käsittävän amerikkalaisen työväenliikkeen kanssa. Täten me voimme näyttää, että meidän Järjestöme ei ole irrallinen osa muusta maan työväenliikkeestä eikä mikään ahdas laukolaisliike, josta kaikenlaiset nälvijät nyt Järjestöä syyttävät. Selvästi tietyt on, että me emme tee mitään näiden nälvijöiden takia, heidän sanomisensa perusteella, mutta meistä näyttää siltä, että Järjestölle on tarpeellista ja että sen velvollisuutena on etsiä yhtymäkohtia maan työväenliikkeen kanssa heti kuin sellainen tilaisuus tulee. Koko Järjestön itsenäisyys on ymmärtääksemme näin käsitelty. Ja nyt on ensimmäinen tilaisuus meidän mielestämme yhdistyä muun kielisten, samaa toimintaperiaatetta noudattavien työläisten ja järjestöjen kanssa.

Vaikka American Labor Alliance ei ole rakenteeltaan semmoinen puolue kuin sosialistipuolue oli, niin se seikka ei itse asiassa tee mitään muutosta niihin vakaantuneisiin ja totunnaisiin käsityksiin, mitä meillä on yhteistoiminnastamme maan toiskielisten työläisten kanssa. Meistä näyttää, että Järjestö menestyisi mainiosti osana American Labor Alliancessa ja että se vahvistaa ja lujittaa Järjestöämme sekä sisäisesti että ulkonaisesti. Meidän Järjestöme voi myöskin kohtuullisesti jo rahallisesti auttaa Alliancen toimintaa, jolle muuta tietä, niin asettamalla Alliancelle menevän vero-osuuden samansuuruiseksi sen osuuden kanssa mitä ennen maksettiin keltaiselle sosialistipuolueelle. Asia kaikessa laajuudessaan astuu nyt tietyt jäsenistön eteen ja toimeenpanevan komitean harkinnan alaiseksi. Se voi toimia niin, että jäsenistön tahto asiassa tulee toteutetuksi.

mii poliittisella alalla ja täyttää tässä suhteessa kipeimpiä vaatimuksia. Sen kehittämisen ja laajentamisen siihen tai tähän suuntaan tilanteiden ja vaatimusten mukaan on luonnollinen asia. Se on nyt ikäänkuin ensimmäinen aloite sen hajanaisen tilanteen lopettamiseksi mikä nyt vallitsee.

American Labor Alliance perustetaan federatiiviseksi järjestöksi, järjestöjen yhteiskokoukseksi. Se ei kanna jäseniltään maksuja eikä ota yksityisesti jäseniä liittoon. Se ottaa liittoon vain järjestöjä ja ryhmiä, jotka toimivat kuten suomalaisjärjestö omien toimintatapojensa mukaisesti. Näitä entisiä toimintamuotoja ei Alliancen tarkoitus ole hävittää tai muuttaa. Se jättää ne paikoilleen. Nämä järjestöt vain liitetään yhteen, yleisen keskustoimeenpanevan komitean ja johdon alaiseksi. Toimeenpaneva komitea valitaan konventsiolla. Liitto kerää varoja siihen kuuluvilta järjestöiltä ja kannattajilta vapaaehtoisina lahjoituksina. Alliancen yhtyvät järjestöt voivat tietyt kantaa jäseniltään määrättyä veroakin Alliancen tarpeiden tyydyttämiseksi tai kerätä muuten varoja sille. Alliance pitää liikkeellä puhujia, levittää kirjallisuutta ja toimii sanomalehdistön kehittämiseksi. Se ylläpitää laajaa propagandatoimintaa ohjelmansa mukaisesti ja yhdistää työväestön vallankumoukselliseen toimintaan.

Labor Alliancen perustavassa kokouksessa, jonka asiaa harrastavat toverit olivat järjestäneet, oli vain eri järjestöjen jäseniä, jotka eivät olleet täydellisesti valtuutettuja järjestöjensä puolelta, suomalaisilla tovereilla ei ollut mitään valtuuksia järjestöiltä, mutta siitä huolimatta kaikki luottivat siihen, että kun asia tulee esitetyksi järjestön jäsenistölle ja niiden organoille, niin tulevat hyväksymään suunnitelman ja liitettävät järjestönsä Alliancen. Onhan kysymyksessä yhteisliikkeen edistäminen, jota kaikki kaipaavat ja ovat kaivanneet siitä asti kuin vasemman siiven liike johti oroon sosialistipuolueesta.

Me olemme sitä mieltä, että Suomalaisen Järjestön keskuudessa on nyt asianta keskusteltava ja että Järjestön olisi yhdyttävä American Labor Alliancen suomalaisiksi osaksi. Se ei muuta Järjestön toiminnan luonnetta eikä tarkoitus, mutta se vie meidän Järjestöme yhteyteen muunkielisten, koko maata käsittävän amerikkalaisen työväenliikkeen kanssa. Täten me voimme näyttää, että meidän Järjestöme ei ole irrallinen osa muusta maan työväenliikkeestä eikä mikään ahdas laukolaisliike, josta kaikenlaiset nälvijät nyt Järjestöä syyttävät. Selvästi tietyt on, että me emme tee mitään näiden nälvijöiden takia, heidän sanomisensa perusteella, mutta meistä näyttää siltä, että Järjestölle on tarpeellista ja että sen velvollisuutena on etsiä yhtymäkohtia maan työväenliikkeen kanssa heti kuin sellainen tilaisuus tulee. Koko Järjestön itsenäisyys on ymmärtääksemme näin käsitelty. Ja nyt on ensimmäinen tilaisuus meidän mielestämme yhdistyä muun kielisten, samaa toimintaperiaatetta noudattavien työläisten ja järjestöjen kanssa.

Vaikka American Labor Alliance ei ole rakenteeltaan semmoinen puolue kuin sosialistipuolue oli, niin se seikka ei itse asiassa tee mitään muutosta niihin vakaantuneisiin ja totunnaisiin käsityksiin, mitä meillä on yhteistoiminnastamme maan toiskielisten työläisten kanssa. Meistä näyttää, että Järjestö menestyisi mainiosti osana American Labor Alliancessa ja että se vahvistaa ja lujittaa Järjestöämme sekä sisäisesti että ulkonaisesti. Meidän Järjestöme voi myöskin kohtuullisesti jo rahallisesti auttaa Alliancen toimintaa, jolle muuta tietä, niin asettamalla Alliancelle menevän vero-osuuden samansuuruiseksi sen osuuden kanssa mitä ennen maksettiin keltaiselle sosialistipuolueelle. Asia kaikessa laajuudessaan astuu nyt tietyt jäsenistön eteen ja toimeenpanevan komitean harkinnan alaiseksi. Se voi toimia niin, että jäsenistön tahto asiassa tulee toteutetuksi.

TYÖANTAJAT KIRJALTAJEN KIMPUSSA

Kirjaltajien liitto on useita kuukausia taistellut 44 tunnin työviikon puolesta, joka todellisuudessa on muodostunut taisteluksi koko kirjaltajien järjestön olemassaolo-oikeudesta. Työntajien puolelta on taisteluun keskitetty suunnattomia voimia ja heidän taholtaan tämä otettu kuuluu osana koko maan työntajien hyökkäyksenä "avoimen työpajan" voimaannuttamiseksi teollisuudessa.

Aikaisemmin on jo useasti selostettu niiden voimien laajuutta, joita työntajat työläisiä vastaan ovat keskittäneet. Seuraavassa esitetään ote erästä työntajien propagandajulistuksesta, jossa erinomaisella selvyydellä osoitetaan mihin työntajat todellisuudessa pyrkivät. Julistuksen on jonkun harkittamattoman varomattomuuden kautta saanut käsiinsä The Butte Daily Bulletin, joka sen julkaisee seuraavan etukäteen keralla:

"Muuan järjestö, joka nimittää itseään 'Employing Printers of America' (Amerikan kirjaltajien palkkaajat), on varomattomasti kylläkin asettanut meidät postistustalalleen, joka otaksuttavasti on suunniteltu käsittäväksi vain prostitueeritun sanomalehtiluokan. Lience tarpeellista erikoisesti terottaa mieliin, että tätä tietä saamamme kiertokirje selostaa 'amerikkalaista suunnitelmaa' ajavaa propagandaa ja on tarkoitettu julkaisijoille, jotka itsensä sen palvelukseen ovat vihkineet:

"Nykyhetkellä tarvitaan joka suhteessa yhtä paljon todellista isänmaallisuutta kuin sodankäynnin aikana ja nykyhetki (heinäk. 4 p.) on siihen erikoisen sopiva, sillä jokaisen kirjaltajien palkkaajan tulee uudelleen pyhittää itsensä maan asialle päättämällä visusti yhäkin uudelleen, että ei edelleenkään tule taipumaan tuhoisaan 44 tunnin työviikkovaatimukseen, vaan että nyt ja vastaisuudessakin kaikkina aikoina siivotaan laitoksensa puhtaaksi työväen unionistista, joka on pahin teollisuuden painajainen mitä historia tuntee."

"Kirjaltajien palkkaajille on tärkeää, että eivät ota palkkialistalleen ainoatakaan sellaista työläistä, jonka otaksutaan työskentelevän ammattiliiton suojeluksessa ja maksavan union määräämiä maksuja."

"Yksi mätä omena tynnyrissä, joka on täynnä terveitä omenia, tulee, ellei sitä pikaisesti poisteta, pilaaamaan koko tynnyrin omenat. Milloin johonkin painoon jää rippeitä työväenliiolle uskollista, myrkyllistä idusta, tarväävät ne pian koko möröälin ja hävittävät koko laitoksessa olevasta työvoimasta lojaluisuuden (työntajia kohtaan)."

Sanomalehtien julkaisijoitten tulisi karkottaa unioniitten lakkoaseen pelkäämisen mielestä. He myöskin voivat varustautua vahinkojen varalta hankkimalla itselleen lakkovakuutuksen. Ja heidän julkaisujensa yhden tai kahden numeron julkaisemisen keskeytys on pieni hinta siitä, että saavuttavat siunatun vapautuksen työväenunioniitten hallinnasta."

"Suojellakseen hänet (työläisen) ja hänen työntajansa agitaattorien sala-luottomilta ja ulkopuolisten loiseläitten harrastusten raatelevilta hyökkäyksiltä, on palkkaussitoumuksiin sisällytetty seuraava kohta: 'Hyväksyessään työpaikan tämän yhtiön palveluksessa valitsee molemmipuoleinen yhteisymmärrys ja sopimus siitä, että et ette tule liittymään mihinkään työväenjärjestöön'. Tämä kohta muodostaa todellisen suojeluksen, sillä ken tahansa yrittääkään, tai muuten vaikuttaa mieheen, joka tällaisen sopimuksen perusteella työskentelee tarkotuksella liittää hänet johonkin työväenjärjestöön, tekee laittoman teon, tulee osalliseksi sopimuksen rikkomiseen ja voidaan pakottaa maksamaan korvausta."

Edellä esitetty lainaus työntajien keskinäisestä mielipiteitten vaihdosta ei kaivanne selostusta, sillä siinä kylliksi selvästi muistetaan alleviivata 100 prosenttisen isänmaallisen työntajan isänmaallisuuden todelliset vaikuttimet ja päämäärän, mihin työntajajoukkoa pyrkii.

— Japani tulee ottamaan osaa Washingtonin konferenssiin sillä ehdolla, että siellä ei tehdä mitään, joka tarkoittaisi loukata kenenkään asevarustelua ja että siellä ei keskustella Shantungin, Kiinan, Yap-saarien, Japanin, Filippiinien ja yleensä Tyynenmeren probleemista mitään ja että siellä yleensä ei tehdä mitään. Australian pääministeri selitti, että Tyynimeri todella on muodostunut suureksi kysymysmerkiksi ja niinhän se on, koska, kuten ministeri päättää, kukaan ei vielä ole mitannut kuinka monta gallonaa se sisältää. Joka irvihammas on kaiken tämän johdosta selittänyt: Asevarustuksia koskevan konferenssin todellinen hyöty on siinä, että ampumatarpeita edustavien yhtiöiden agentit eivät tarvitse herroja hakea mistä sattuu, vaan tapaavat he nämä kaikki koolla Washingtonissa ja saavat siellä solmia kaupat kaikkien kanssa samalla kerralla, samalla vaivalla.

S. S. JÄRJESTÖ

S. S. J:n toimeenpanevalle komitealle ja osastoille

Huogiamin s. s. osasto kokouksessaan t. k. 19 päivä keskusteli Portlandin s. s. osaston laatiman paheksimislauseen johdosta, joka koskee järjestöme virkailijain palkkakysymystä. Yksimielisesti päätettiin yhtyä Portlandin s. s. osaston tekemään paheksimislauseeseen, joka on julkaistu Toverin numerossa 156.

Huogiamin S. S. Osaston puolesta. Edward Hannula, Theo. Hannuksela (Puheenjohtaja) (Kirjuri.) (Osaston leima.)

JUTUN JATKOA

Suomen herrat pakkuroimassa sosialidemokraateille

Suomen herrat ovat saaneet tilaisuuden osoittaa kunnioitustaan sosialidemokraatille herra Albert Thomasin persoonan kautta. Tämä ranskalainen opportunisti, kapitalistien perustaman kansainvälisen työtoimiston johtaja, saapui heinäkuun 10 p:nä Turkuun saman luokan hallituksen kutsuvieraana, joka astui ohjaksiin sorakuoppin kuljetettujen työläisten ruumien yllä.

Komeasti oli suuruus vastaanotettu. Korkeat hallitusherrat ja ministrit saapuivat rantaan pakkuroimaan. Sämpälinnan ravintolassa syötiin ja juotiin veljenmaljoja. Kun sitten sydämeellinen yhteisymmärrys oli tässä materialistisessa muodossa tulkittu, lähti Korkea seurue vierailulle tasavallan presidentin työköntäman kesähuivinaan Kultarannassa.

Samana päivänä, kun tämä "työväenjohtaja" saapui "mailman vapaimman oikeusvaltion" rantaan, oli Helsingin Sanomissa oikein kaksikielinen tervehdys omistettuna herra Thomasille. Lainaamme tähän tervehdyksestä osan:

"Me tervehdimme Albert Thomasta hänen Suomeen astuessaan miehenä, jonka suuren työn me toivomme vaikuttavan sovitavasti myöskin meidän maamme sisäisiin oloihin. Hänen johtamansa toimisto on saanut osakseen Ranskan, Englannin, Saksan ja Belgian järjestyneitten työväenjoukkojen (!) vilpittöntä kannatusta. Toimiston työlle ovat suosiollista johtavien teollisuusmaitten työntajajärjestöt."

(Sen kyllä uskomme) Suomen työväki ja Suomen työntajat ennen pitkää osoittavat, niin uskomme, samaa luottamusta Kansainvälistä työtoimistoa kohtaan. Toivomme, että Albert Thomasin Suomen ystäväin ja jalon työväen ystäväin käynti maassamme on lujittava täällä kaikissa piireissä sitä ajatussuuntaa, jonka mukaan uutta maailmaa ei voida rakentaa ilman työntajia.

VÄKIVALLAN MERKITYS HISTORIASSA

Engelsin kirjasta Anti-Dühring. Ihmisen orjuus oli aina (Dühringin lausetta käyttäessämme) "ruokkimarkotuksen väline" (ruokkimarkotus mitä laajimmalla otettuna), ei koskaan eikä missään "itsensä takia" toimeenpantu valtiollinen ryhmitys.

Palatkamme siis vielä niihin kahteen mielehen. Robinson tekee "miehenä kädessä" perjantain orjakeen. Mutta tätä varten tarvitsee Robinson muutakin kuin miehen. Ei sitä kukaan tahansa voi orjaa käyttää. Sitä varten on tarpeen omata: ensiksi työkaluja ja esineitä orjan työtä varten, sekä toiseksi välineitä väen hengissä pitämiseen. Ennen kuin siis orjuus käy mahdolliseksi, täytyy tuotannossa olla saavutettu eräs kehitystaso ja olla jo vallitseva joku määrä eriarvoisuutta jaossa. Ja jotta orjatyöstä tulisi koko yhteiskunnan valitseva tuotantotapa, tarvitaan siihen vielä paljon korkeampi tuotannon, kaupan ja rikauden kasaantumisen aste. Vanhoissa luontopörsäissä yhäkunnissa, missä vallitsee maan yhteisöistys, ei orjuutta joko ollenkaan ollut, tai on sillä hyvin vähäinen merkitys. Samoin alkuaan luontopörsä Rooman kaupungissa: kun sensijaan Roomasta tuli "mailman kaupunki" ja Italian maanomistus yhä enemmän joutui hirveän rikkaitten tilanherrain vähälukuisen joukon käsiin, niin työnsi orjatyöstä pois luontopörsästä.

Kun persialaisten aikana Korintissa oli 460,000 ja Aiglassa 470,000 orjaa, ja joka vapaata päätä kohti tuli kymmenen orjaa, niin tarvittiin siihen muutakin kuin "väkivaltaa", nimittäin korkealle kehittyntä taide- ja käsitteellisyys sekä laaja kauppa. Amerikan Yhdysvaltain orjuus nojautui paljon vähemmän väkivaltaan kuin Englannin kumouksen, vaan kansainvälisen yhteiskunnallisen yhteistyön avulla." Me tunnemme noiden herrojen "yhteistyön" kivaarinen ja kuuluisuuden kanssa lähettävänsä työläiset sorakuoppiin, lausuu tämän johdosta Suomen Työmiehen. Sorakuoppista pelastuneet osaavat kyllä arvata, mitä "hyvää" nuo yhteistyöllään nykyin suunnittelevat. Nälkää, puutetta, kurjuutta, vankiloita, hautoja.

Maksim Gorkijn lausunto esperantosta

Parlissa ilmestyvässä "Esperantista Laboristossa" on seuraava Maksim Gorkijn kirjoitus esperantosta: "Vanhoinen henki koettaa itse-pintaisesti väittää, että esperanto on haave. Elävä todellisuus torjuu aina paljon ratkaisevammalla tavalla nämä vanhoillisten todistukset.

40 vuotta sitten uskoi ihmiskunnan enemmistö, että sähkövoima olisi joku harhaoppinen keksintö, haave; ja 20 vuotta sitten pidettiin ilmapurjehdusta myöskin eräänlaisena haaveena; puhelin on myöskin eräs näistä "utopioista", joita ihmisily on toteuttanut; langaton lennätin oli myöskin eräänlainen hullutus. Mutta meidän älymme, joka ei ole millonkaan laiskana, vaan altuisesti voittaa taistelussa luonnon salaperäisiä voimia, tulee aina yhä naurettavammaksi, se ratkaisee kysymyksiä ja keksintöjen alalla muuttuu yhä "haaveellisemmaksi"; aina "mieleltömämmäksi".

Keskialkuisia haaveita "viisaiden kivistä" ja "elämän eliksiristä" ovat nyttemmin toteutuneet loistavimmat tiedemiehet. Venäjän etevimmät miehet koettavat toteuttaa mitä naurettavinta "utopiaa" — vapaannuttua Venäjällä sosialistia oikeutta ja voidaan sanoa, etteivät heidän yrityksensä ole olleet menestymättä.

Nykyään miljoonat ihmiset yhtyvät toteuttamaan tätä haaveita ja siitä syystä se on kansainvälisempi kuin milloinkaan ennen. Yhden yhteisen kielen välttämättömyys perustuu työväenluokan toivomusten ja pyrkimysten yhtenäisyyteen.

Minusta näyttää, että esperanto on terve, elinvoimainen ja kehittyvä seikka rikastuva käytännössä. Sillä on jo riittävä rikas kirjallisuus. Sanotaan: "Joku kieli ei kehity keinoitekoisesti".

Vuonna 1910 matkusti eräs tuttavistani Jakutskij Aleksej Semenovin Euroopan halki osaamatta mitään eurooppalaista kieltä ja puhuen yksinomaan esperantoa. Hän teki tämän tullaan vakautetuksi keinoitekoisesti kielen kantavuudesta. Melkein joka kyllässä tapasi hän esperantojärjestöjä, lehtiä ja kirjallisuutta.

Olen syvästi vakuutettu, että kansojen järjestetty tahto pystyy tekemään "keinoitekoista" luonnollisen. Eikä kulttuurissamme ole jotain keinoitekoista! Kuitenkin täytyy meidän elää aikakautta, jolloin sivistymätön ihminen tuntuu tarkotustensa.

kuin Englannin puuvillateollisuuteen; päinvastoin, missä ei puuvillaa kasvanut, tai ei kuten rajavaltioissa harjoitettu orjainstituutio puuvillavaltioita varten, kuoli se itsestään, ilman väkivallan käyttöä, pelkästään siksi, ettei se kannattanut. Ihmisen alistaminen orjatyöhön edellyttää kaikissa muodoissaan sitä, että orjuuttajalla on työvälineitä, joilla vain voi orjuutta käyttää hyväkseen, ja henkijoukossa se vielä edellyttää elintarpeita, joilla vain voidaan orjaa pitää hengissä. Joka tapauksessa on siis edellytyksenä joku, yli keskimäärän nouseva olemusaste. Kukaan on se syntynyt? Kaikitenkin on selvää, että se kyllä voi olla ryöstetty, voi siis nojautua väkivaltaan, mutta ei suinkaan ollen välttämättä. Se voi olla työllä koottu, varustettu, kaupalla saatu, keinoiteko. Jopa sen täytyy olla työllä koottu, ennenkuin sitä ylläpidetään voidaan ryöstää.

Yksityisomistus ei suinkaan historiallisesti esiintynyt rosvokkeen ja väkivallan tuotteenä. Päinvastoin. Sitä on olemassa, joskin rajoittuneena eräsin esineisin, jo kaikkien kulttuurikansain ikävähässä luontaisperäisessä yhäkunnassa. Ja se kehittyi juuri tämän yhäkunnan sisällä tavaraksi, lähimpin vaihdossa muokalaisten kanssa. Mitä enemmän yhäkunnan tuotteet saavat järkevyyden, s. o. mitä vähemmän niitä käytetään tuottajan omaan tarpeeseen, ja mitä enemmän niitä tuotetaan vaihtoa varten, mitä enemmän vaihto yhäkunnan sisälläkin täytyy sivuun alkuperäisen työajan, siitä epätasaisemmaksi käy yksityistyn yhäkunnan jäsenten omaisuusaste, sitä syvemmiä kaivautuu pohja pois vanhan maayhteyden alta, sitä nopeammin hajautuu yhäkunta palstatalonpoikain kyläksi. Elämäinen despotismi eikä valittavain paimentolaiskantojen vaihtuvaa herruus pysyneet vuosituhansiin tähän vanhaan yhäkuntaan; vasta niiden alkuperäisen kotiteollisuuden vähittäinen tuhoutuminen suurteollisuuden tuotteiden kilpailun kautta saattaa ne yhä enemmän hajoamaan. Väkiavallasta on tässä yhä-

me viholliselta, esteeltä kulttuurin edistymiselle. Kulttuurin voitot teemme me vallankumouksen, me käytämme kaikki älymme, tahtomme voimat, me uuraamme kaikki persoonalliset pyyteemme, elämämmekin. Voidaanki kieltää, että yhtenäinen kieli antaa kulttuurin kehitykselle hirtittävän sysäyksen? Mahdotonta. Tunnustakaamme, että sellaisen kielen tuominen ja levikki ovat välttämättömiä."

ULKOMAILTA

Wm. Fosterin kuvauksia Neuvosto-Venäjältä

Kuvauksia Venäjän unionistisen liikkeen kehityksestä. Vertailua Amerikan ammattiliiton liikkeeseen.

Moskova. (Fed. Press.) — Venäjän ammattijärjestöliike perustuu industrialistille periaatteille. Toisin sanoen, kaikki työläiset, jotka toimivat määrättyä laitoksessa (korkeasta virkailijasta työläisiin saakka) kuuluvat yhteen järjestöön. Ei ole olemassa mitään ammattiliittoa, johon kuuluisi määrätyn ammatin työläisiä eri teollisuusista. Esimerkiksi höyrykoneenkäyttäjät, jotka työskentelevät metalliteollisuudessa, kuuluvat metalliteollisuuden industrialiseen unioni senjään, että he kuuluvat ammattiliiton, kuten on asialla Amerikassa. — Kutomoteollisuudessa työskentelevät sähkötyöläiset eivät kuulu sähkötyöläisten ammattiliiton, vaan kutomateollisuuden industrialiseen unioniin. Tämä periaate on koko unionismin rakenteen perustana. Ammattiliitonismissa, josta Amerikan hajat jerskuvat niin kovasti, pitävät venäläiset hyvin alkuaperäisenä muotona, mikä ei sovi järjestömuodok nykyaikaisen teollisen tilanteen valituksena.

Tällä on työväenliikkeen 23 teollista unionia, nimittäin seuraavat: laake- ja terveyshoitotyöläisten, lääketyöläisten (rautatieöläisten, merimiesten, satamatyöläisten y. m.), kaivostyöläisten, puuseppien, maanviljelysöläisten, metalliteollisuuden, ruokatavarahankinta- ja taloustyöläisten, nahkateollisuuden, kunnallisten työläisten, opettajien, tiedonvälitystyöläisten (telefoni-, posti- ja telegraafityöläisten), painajien, paperityöläisten, elintarvikeöläisten, rakennustyöläisten, sokerityöläisten, eläintuotintyöläisten, tupakkatyöläisten, vaateöläisten, kemiallisten tehtaisten työläisten, vaatehättäitten työläisten, verotus-, raha-asian ja keskusvirastojen työläisten unionit.

Verrattakaa näitä 23 yhdenlaatuista kiinteää Venäjän teollista unionia Amerikan 120:sen hajanaisen, riipottuun ammattiliiton, niin saatte jonkinlaisen aavistuksen kumminkin maan liikkeen rakennkehityksen saavutuksen määrästä. Kun kumpakin liikettä vertaa toisiinsa, ottaen huomioon

vähän puhetta kuin Moselin ja Hochwaldin talonpoikaistalojen paraikaa tapahtuvassa yhteispeitojen jaossa, talonpojat pitävät edullisena sitä, että peltoaan yksityisomistus tulee yhteisomistuksen tilalle. Eikä alkuperäisen ylimystön synty esim. kotteilla, germaaneilla ja Intian viljojen virran mailla yhteen maanomistukseen pohjalla suinkaan perustu väkivaltaan vaan vapaaehtoisuuteen h. tapaan. Kaikkialla missä yksityisomistus muodostuu, tapahtuu se muuttuneiden tuotanto- ja vaihtolojen vaikutuksesta, tuotannon kehittämisen ja kansankäymisen edistämisen eduksi — siis taloudellista systä. Väkiavallalla ei siinä ole osaa. Onhan selvää, että yksityisomistusta täytyy jo olla, ennenkuin rosvo voi anastaa vierasta omaisuutta; että siis väkivalta kyllä voi muuttaa omistussuhdetta, mutta ei itsestään synnyttää yksityisomistusta.

Mutta emmepä voi "ihmisten alistusta orjuuteen" sen ensimmäisessä muodossaan, palkkatyönä, esittääksemme turvata väkivaltaan eikä väkivaltaomaisuuteen. Me olemme jo maininneet mitä osaa valitua yhäkuntain hajoamisessa, siis yksityisomistuksen suoranaisessa tai välillisessä yleistämisessä esitti tuot tuotteiden tavaraksi muuttumisen niiden tuottamisen ei omaa kultuuta vaan vaihtoa varten. Mutta nyt on Marx "Pääomassa" päivänvaloon ti otosantun, että eräällä tavaratuotannon kehitystasella tavaratuotanto muuttuu kapitalistiseksi tuotannoksi, ja että tällä asteella "tavaratuotannolle ja kiertokululle perustuvaa anastuksen laki muuttuu oman, sisäisen, kiertämättömän dialektiikkansa kautta vastakkohakseen, vastikkeiden vaihtaminen, joka esittyy ensimmäisenä liikekokena, on kääntynyt nurin, niin että vain näennäisesti vaihdetaan, samalla kun esinänkin työvoima vastaan vaihdettu osa ilman vastiketta anastusta vieraasta työntuotteesta. ja toiseksi täytyy sen tuottajan työstä, se sekä korvata että vielä vaurastaa lisää. Alkuaan esittynyt omaisuus meille oman työhön p-